

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instrvctio Magistri Novitiorvm

Juan <de Jesús Maria>

Coloniæ, 1613

Cap. 9. De ijs, quæ in educatione Nouitiorum præsertim cauenda sunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48543](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48543)

per Obedientiam licebit) tanquàm rem boni spiritus inimicam vitent. Quando verò vitari non possit, parcè, comiter, & grauter agant: semperq; illos ad pietatem verbo, siue exemplo excitare contentur.

18 Docebit & alia multa, quæ cum minutiora sint, vix possunt ad capita certa reduci: è quibus multa in quarta parte tangemus. Iam verò ex Catalogo præmisso perspici potest, quam vigil, ac sedulus Magister esse debeat, qui adeò laboriosam, grauem, variam, atq; difficilem culturam exercet.

Cap. 9. De ijs, quæ in educatione Novitiorum præsertim cauenda sunt.

1. Ad Magistri proculdubiò doctrinam pertinet non modo nosse, quæ sint agenda (de quibus scripsimus) verùm & quæ non sint agenda, seu quæ sint fugienda pernoscere atque monere. Et quamuis hæc penè innumera sint: Deo tamen propitio, grauiora ex ijs subijcimus: vt Magister in promptu habeat catalogum eorum malorum, quæ debet exterminare.

2 Pri-

2 Primum malum. Infidelitas contra
Magistrum. Malum hoc plane grauissi-
mum, & velut omnium malorum, qui-
bus Monachi vexantur, origo est. oppo-
nitur quippè bono maximo & cætero-
rum bonorum origini, hoc est, fidei er-
ga eum, qui personam Christi gerit, per
quem quasi per canalem quendam om-
nia in Nouitios fideles bona corriuan-
tur. Expellet hoc malum Magister si
charitate insigni cum discipulis mitissi-
mè versetur.

3 Secundum malum. Susurrus, quan-
do scilicet Nouitij tentati alios verbis
parum salutaribus perturbant: & vel sug-
gerunt tentationis consortes efficiunt, vel saltè
à monasticæ disciplinæ studio diuertunt.
Quod certè malum ingens est, & in No-
uitijs natu maioribus, cum tentantur,
frequentius solet inueniri. Huic malo
succurret Magister si mox ac aliquem
eiusmodi tentatione vexatum cogno-
uerit, per se, aut per socium fidum
sibi assignatum, omnia lustret, ne ali-
cubi ille malè affectus lateat, vbi a-
lios inficiat: expedietq; illum multis
occupationibus distinere, in locis per-
uijs,

uijs, vbi sæpe visitetur.

4 Tertium malum . Licentia eorum, qui cum reliquorum scandalo, vel audacter loquuntur, vel operantur, omninoq; cum Magistro quasi luctantur. Permittit quippe Deus eiusmodi occasiones accidere, vt qui probati sunt, proficiant, & manifesti fiant . Huic malo fortiter obstandum est, & festinandum, vt qui proteruus est, alijsq; scādalo nocet, aut citò serioq; recedat: Cor ripiet ergo illū seuerè Magister & expulsionē prænuntiabit, nisi confestim ad se redeat. Dabitq; operam, vt Superior omnia nouerit, & iustitiam maturet . Importuna enim hic misericordia est, cuius abusu alij audere discent.

5 Quartum malum . Singularis familiaritas eorum, qui vel ob ingenij similitudinem, vel aliam quamuis ob causam non sine aliorū nota, occasionibus oblati, vel quæsitis, simul versari assuecunt . Malum hoc à disciplina monastica longè distat : quocirca Magister eiusmodi familiares corripiet, & vt indifferenter cum alijs versentur iniunget . Quod si relabantur, pœnas imponet,

net, sensimq; augebit, donec illos ab-
iungat.

6 Quintum malum. Nimia cura sui
nonnulli quippè ex ijs præsertim, qui in
sæculo diu, ac molliter vixerunt, pere-
grina quædam dogmata de tuenda sa-
nitate in Religionem secum ferunt, atq;
seruare student. Hi sunt hostes disci-
plinæ monasticæ, eò sanè peiores, quò
pallio sanctiore teguntur. Magister
ergò illos ab hac sui cura grauius de-
hortabitur, & rigidiùs exercebit: caue-
bitq; vigilantissimè, ne alij eam doctri-
nam ediscant.

7 Sextum malum. Abusus charitatis,
malum scilicet affine huic proximè di-
cto; quod accidere solet ijs, qui cum
leuiter ægotauerint, nunquam (vt ita
dicamus) conualescunt. Et inde subit
tepor spiritus; orationis, chori, & cæte-
rorum actuum odium; quasi disciplina
monastica morbi causa extiterit. Acce-
dit quòd culeitras, & lintea, vel alias
commoditates charitate christiana di-
gnas in officinam non referunt, donec
à Magistro moneantur. Atq; hi, cum
otiosè discurrant, sub nondum recu-
perata

peratæ sanitatis prætextu, socios requirunt, multisq; modis animo potius, quàm corpore ægrotant. Erit ergò vigil Magister ad hos reformandos, ac suaviter in cæterorum ordinem redigendos. Visitabit hos, eorumq; cellas explorabit, ac illa velut idola commoditatum custodiæ legum inimica auferenda curabit.

8 Septimum malum. Nimiùs amor actuum minus spiritualium. Experientia quippè quotidiana compertum est, Novitios Choristas affici ad laicorum, Donatorumve obsequia, quantumvis laboriosa ijs præsertim horis, quibus officium diuinum recitatur, vel fit mentalis oratio: spiritu scilicet maligno instigante, vt functiones eas, quæ illorum propriæ, Deoq; proximæ sunt, tenuiter ament. Hos Magister statim ac exploratos habuerit, admonebit, & ad Oratorium, Chorumq; reducere conabitur.

9 Octauum malum. Audacia officiorum occasione colorata. Passim quippè accidit, vt Novitij, quibus ea officia iniunguntur, quæ in Magistri, vel Patrũ præ-

præsentia non exercentur, penè omni
sibi licere existiment. Hinc efficitur, v
ministri infirmorum, (quod exemp
gratia dictum sit) verbosi, contentiosi
immodesti, legum interpretes, per inu
meras occasiones euadât. Hos ergo Ma
gister crebro ad se vocabit, & imparato
visitabit, ne dum alijs sanitatem afferre
nituntur, ipsi grauius decumbant.

10 Mala hæc, quæ ad memoriam, & di
ligentiam Magistri adiuuandam protu
limus, alijs multis explorandis, & corri
gendis viam facient. Sit igitur Magister
in explorando oculatissimus, in meden
do promptissimus: vt cum Diuinæ gra
tiæ auxilio, quod ei proculdubio aderit.

Religionis bonum tueatur, dum

Nouitios instruit, obsecrat,

increpat; & nihil sedu-

litatis præter-

mittit.

(?)

PAR.